

הגידו כן לשועל הזקן

אתם מאמינים למה שמראים לכם בקולנוע? אני לא. בכל אופן עד הומן האחרון. תמיד היו מראים לי סיפורים על שחקניות מיסכנות, שורקו אותן מהתיאטרון וואף אחד לא רצה לתת להן עבודה. אבל יום אחד, השחקנית הראשית היתה חולה ואו המיסכנה קיבלה את התפקיד והצילה את כולם. או סיפורים על גנרלים זקנים שלא רצו לתת להם השתתף במלחמה. אבל כשהמפקד מת, נתנו גם להם ואו הם ניצחו במלחמה.

תמיד אמרתי שזה שטויות. לא יכול להיות דבר כזה בחיים. והנה באים החיים בעצמם ועושים לי את אותו הדבר. עוד לפני שבועיים לא ידעתי בכלל אם אני משחק נגד החכשים או לא. קודם כל — הייתי בעונש, ואסרו עלי לשחק חודש. מזה היו כבר כמה מישחקים בינלאומיים, בזמן האחרון, שלא היו צריכים אותי כל כך.

אבל בסוף הסתדר הכל כמו בסרטים. חננו אותי מהעונש, אבל רק למישחקי

מאת שייע גלזר

הניבחרת; ומאנדי הודיע שהוא מכליל אותי בהרכב. היתה לי באמת אמביציה עצומה לא לאכזב אותו ואת האוהדים שלי, שהגרום כבר כואב להם לצעוק "שייע! שייע!" גם במישחקים שאני לא משחק.

על החכשים לא ידענו שום דבר. הם היו בשבילנו כמו חתול בשק. אפילו לא ידענו אם הם משחקים עם געלים או בלי. לא התיחסנו אליהם כל כך ברצינות, כי ידענו שבארצות אפריקה לא היה להם הרבה זמן לשחק כדורגל.

אבל רק התחיל המשחק — והחתול יצא מהשק. התברר שיש לו צפורניים יותר גדולות משחשבונו. אני רוצה להגיד לכם שאפילו איך שהם שיחקו במישחק הראשון, הם עולים על כל הקבוצות ששיחקו נגדם בזמן האחרון. הם הרבה יותר טובים מניבחרת קוריא שניצחה אותנו. הם גם יותר טובים מכל הקבוצות ששיחקו נגדן באלפות אסיה המערבית.

אני התחלתי לשחק בתור קיצוני שמאלי. קיבלתי כמה כדורים אבל לא סיכנתי הרבה את השער. בתפקיד קיצוני קשה לסכן שער, ביחוד שהקבוצה לא משחקת. תפסנו יום גרוע במיוחד. היו צריכים להביא למיגרש שעונים מעוררים כדי לעורר את החברה. אתם יודעים מה שקרה, ואתם רוצים בטה שאני אסביר לכם למה זה קרה, אבל אני יודע זאת בדיוק כמוכם. עובדה שהיינו רעים.

רק הקהל ראה שאנחנו לא בפורמה, וכבר התחילו לשרוק ולצעוק בוז, כאילו עשינו את זה בכוחה. זה באמת לא כל כך יפה. הקהל צריך לדעת שלא צוחקים מאנשים שמתחלקים על בגנות. הצעקות רק הרגו אותנו, במקום לעודד.

כשמאנדי ראה שזה לא הולך, הוא הכניס אותי לתפקיד החלוץ המרכזי. זה תפקיד שאני מרגיש בו הרבה יותר טוב מאשר בתפקיד הקיצוני. הרבה זמן כבר לא שיחקתי בניבחרת בתפקיד הזה, אולי מוזמן המישחקים נגד תורכיה, לפני עשר שנים. אני בעצמי יותר נהנה מהמישחק כשאני משחק בתפקיד החלוץ המרכזי. הרבה יותר נעים לראות את הרשת לפניך, מאשר לראות את הבק.

שחקנית בלינדה לי בחייה (ימין), ובמותה (שמאל) רחמים אין סופיים

איתנו למראה העליצות השגעונית המביאה לתהילה רגעית... . הצגתו החדשה של הקומיקאי **שמעון דג'יגאן**, מוקדשת ברובה לתיאור טאטרי של הפרשה. אחד המערכונים מראה את ביגיי כראש ישיבה ואח משהילה, שמעילה ואבאילה כבחורי ישיבה. ביגיי מבקש משמעילה להתחיל בקריאת התניך וזה קורא: "בראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ, כאן מפסיק איתו ביגיי ואומר: "לא את הארץ, את דבר."

לידתו של משיח

סיכסוך פרץ בין שחקני הקאמרי הצעירי, **רים, אילי גורליצקי ועודד קוטלר**. לאילי, העומד לשחק תפקיד מרכזי במחזה החדש של הקאמרי, שועלים קטנים, הוצע להשתתף בסרט תנו לי עשרה מיואשים, בו מופיעה גם אשתו, **גילה אלמגור**. אילי ביקש מחברו לתיאטרון, עודד, שיחליף אותו במחזה. עודד סירב והביא שלושה ניי מוקים טובים לסירובו: "אני מתכוונן לבחור נות בגרות, לא מוזמן התחנתני, וחוף מזה התפקיד לא טוב." כל מאמצי שחקני התיאטרון לשכנעו, עלו בתוהו. כשהועלתה הצעה בהנהלת התיאטרון, לחייב את קוטלר לקבל את התפקיד, לא הסכים אילי לכך. ביתניים אין השניים מדברים ביניהם... . העתונאי הצעיר, **שאול בן-עמר**, שהועסק לאחרונה כאיש יחסיציבור של חברת סרטים אמריקאית גדולה בספרד, נסע במיסגרת וכודתו למספר ימים לפאריס. מכיון ש" אשרת הכניסה שלו פנ תוקפה, ניגש לשג' רירות הספרדית בפאריס, לחדשה. השעה היתה שעת צהררים והקונסוליה היתה סגור. כל הסבריו, כי הוא צריך להמריא עוד באותו יום למאדריד, לא העילו. לבסוף הסכים אחד הפקידים להראות את דרכונו לקונסול. כעבור מספר דקות יצאו כמה פקידים בהולים, והכניסו את בן-עמר כי כבוד גדול לקונסוליה, שם חתם לו הקונסול במו דיו על אשרת הכניסה. לישראלית המופתע והסברה גם סיבת הכבוד הרב: אנשי הלשכה נוכחו, לפי הדרכון, כי בן-עמר נולד ב-25 בדצמבר בירושלים — תאריך הולדתו של ישו. על מנת לא להסי' הבן, במיקרה שיתברר שגולד משיח שני, סידרו לו הקאמרי האדוקים את הדרכון במהירות... . ביקורו הקרוב של **שייקה אופיר** בארץ, יהיה סיור להכרת השטח לפני שישתקע שוב בישראל. הוריה של אוהלה, אשתו, כבר הכינו דירה למשפחת אופיר, ליד היכל התרבות. אולם שייקה טוען שאינו אוהב קונצרטים... . מאמר ביקורת רציני, גרוש מילים לועזיות, הופיע ביום השישי האחרון בהארץ, בגנות בית הספר הגבוה לאמנות הבמה, אשר בראשו עומד מבקר התיאטרון של הארץ, הד"ר חיים גמזו. בין השאר טען בעל המאמר: "לא זו בלבד שבית-הספר מתימר ללמד לשחק, דבר ששום בית-ספר אינו יכול לע' שות, אלא שהוא אף מבטיח תעודת, שערכה הם קלילפת השום בחיי התיאטרון שלנו." ממש כמו ערך ההצטיינות המקנה אותה, או: "בחיי התיאטרון הישראלי... . דומה הקמת בית-ספר למישחק להקמת פקולטה למדעי הרוח על הנוגה." בעל הרשימה חתם בשם א. ז. והוא אינו אלא השחקן **אורי זוהר**.

לכל אחד מאיתנו ודרש, שבו במקום — נשנה את שמותינו. רבים בחרו בכינוי ה' מחתרת שלהם. אבל הכינוי שלי במחתרת היה מתושלת. לא יכולתי לתאר לעצמי, שאקרא יחזקאל מתושלת. כך הפסידה מדינת ישראל את פרשת מתושלת.

כובעו של צירציר

קודיו קורסה, המוכיר הכלכלי בשגריר רות גאנה בישראל, סיפר השבוע סיפור מאלף אודות שיעור, אותו מלמדים בקורס הדיפלומאטים של גאנה. הבעיה המוצבת בסני הדיפלומאטים היא: אתה מוזמן למסי' בה רשמית, ולפתע יוצא וינססון צירציר, לוקח את כובעך מהמלתחה והולך הביתה. מה תעשה? הפיתרון לבעיה: רוץ למלתחה, קח את כובעו של צירציר, השג אותו ו' התנצל בפניו: "סלח לי אדוני, בטעות לקחתי את כובעך... . ראש עירית באר' שבע, **דוד טוביהו**, הסביר השבוע את אחד הגורמים לריב בינו לבין סגנו, **דוד הכהן**, שהביא להתפטרותו: חכם ביקש לי עצמו שומר ראש על חשבון העיריה, בי טענה שתפקידו כראש מחלקת הסעד מסכן את חייו, טוביה התנגד למינוי וחכם ראה בכך עלבון אישי... . שגריר בורמה בי ישראל, **הרה מאונג**, ערך השבוע מסי' בתפרידה לאנשי הסגל הדיפלומאטי לפני עזבו את ישראל כדי להתמנות בשגריר בורמה בבריטניה. השגריר שיבוא במקומו הוא אלוף-משנה **מאונג מאונג**, ראש מחלקת ההדרכה בצבא הבורמאי. מאונג, שביקר לפני חצי שנה בישראל, ניתנה הברירה לבחור באיזו ארץ בעולם הוא רוצה לכהן כשגריר — הוא בחר בישראל... .

בלינדה לי, כוכבת הקולנוע האנגלית שמצאה השבוע את מותה במכונית ש' דהרה במהירות של 160 קילומטר לשעה והתהפכה בארצות הברית (ראה תמונה), זכתה במותה לתגובה הנרגשת ביותר דהקא בעתון אשר כימעט ולא הקדיש לה בחייה אף מילה אחת. האונטרטורה רומאנה, עתון הוואטיקן, הקדיש לבלינדה הספד עם מוסר השכל: "רחמים אינסופיים אופטים

אנשים

פרשת מתושלת

עם מותו הפתאומי של **ד"ר שמעון יוניצ'מן**, שנפטר משבץ-הלב, לא אבד רק אחד החכמים האהודים ביותר של תנועת הרוח. הציבור הפסיד גם ספר, שהיה מכה גלים. כי יוניצ'מן, שהחליט להתפטר מן הכנסת, התכוון לכתוב ספר שיחשוף את חיי-האהבה של מנהיגי ישראל בדור האחד-רונ. בין השאר אסף חומר על אהבותיו של **זאב ז'בוטינסקי**, שהבטיח לשפוך אור חדש על דמותו של מנהיג זה. כן התחיל לטפל בחטאי-נעוריו של **דוד בן-גוריון** ושל שורה ארוכה של מנהיגים חיים אחרים... . בישיבת הנהלת המ' לגה הפרוגרסיבית, בה דנו על הקמתה של המפלגה הליברלית, היה דהקא **מנחם טיילם**, מראשי העובד הציוני בעד האיחוד עם הצי"כ. התפלא על כך אחד מחברי ה' הנהלה: "אתה הרי עבדת פעם אצל ספירו" הבינו את הרמז. כי טיילם, שעבד כסופר אצל ספיר, עכשיו ספיר היה עבד אצלו." כולם בפרדסיו של ח"כ הצי"כ, **יוסף ספיר**, הוא עתה מנהלי יכו"חק"ג, שפרדסיו של ספיר קשורים בה... . גיבור אחר של המאורעות השוטפים הוא **אהרון בקר**, יורש פנחס לבון בהסתדרות. יש הטוענים על שמירתו, רונה מברכים פקידו הועד הפועל איש את רעהו בברכת: "בקר טוב"... . פרט מאלף על אופיו של **אדולף אייכמן**, גילו לאח' רונה אנשי הבסתחון הממונים על שמירתו. התברר כי אייכמן אינו אוהב בצל. בתקופה האשונה לשהותו בכלא עדיין התגבר על ה' מאכלים המתובלים בצל שהוגשו לו. אולם לאחרונה קיבל רשות להוציא בעצמו את הצל מהאוכל המוגש לו... . **יחזקאל סהר** סיפר השבוע כיצד החליף את שם משפחתו, שחרוב, לשם עברי: "עם ייסוד של צה"ל, הכין מישהו הודעה לעתונות עם שמות הקצינים, **יגאל פייקוביץ (אלרון)**, **יגאל סוקנין (ירדן)** ועוד. אבל הזקן התנגד. הוא רצה לראות שמות עבריים. ניגש

פסוקי השבוע

- **יחזקאל סהר**, שהורשע בעתן עדות שקר: "במדינה שלנו, כל עוד שאתה על הסוס, משתחיים לך; כאשר אתה נופל מן הסוס, בועטים בך, וכאשר אתה קבור לגמרי, עושים לך יום סרט."
- **שמעון פרס**: מודע מחליטים את השם הלועזי, פרוגרסיבי, בשם לועזי אחר — ליבראליזם; אולי לשם יצירת סכסאפיל פוליטי!
- **דוד טוביהו**, ראש עירית באר'שבע שהתפטר, בהגדירו את עצמו: "אני ביטוי של אותה ישראליות שהולידה את הדחף. אני חלק של התפתחות זו, שהביאה למדינה."
- **קודיו קורסה**, מוכיר כלכלי בשגרירות גאנה בישראל. הדיפלומטים אינם משקרים. הם רק אומרים את האמת בצורה נעימה יותר."
- **הגראפיקאית צילה** (אשתו של דידי) **מנופי**: "אסור שאשה תהיה תלויה על צמאר בעלה כאבן-ירכיים."
- **אורי קיסרי**, בתגובה נוספת על מותנה של דליה לביא על שער העוטט הזה: "לו עבר שלמה בן-דוד בחוצות ישראל באחד מימי השבוע שעבר, וראה את השער האחורי של העוטט הזה, ממרה היה כדאי להגיה את פסוקו המפורסם והפיטוי על האחות הקטנה, ששדים אין לה."